

GORAN KOMPOŠ

KULTURA | DOGODKI

FOTO: BORUT  
KRAJNC

13. 5. 2016

MLADINA 19

## Dan zmage

**Kako je Laibach v Ljubljani sklenil evropsko turnejo po nastopu v Severni Koreji in navdušil**



Ne glede na vse je jasno, da so Korejci lani in mi v ponedeljek uživali v vrhunskem koncertnem spektaklu

Se spomnite, koliko prahu je dvignil igrani film *Ubijalski intervju* (2014), v katerem gresta Seth Rogen in James Franco pod krinko intervjuja izvesti atentat na severnokorejskega voditelja Kim Jong-una? Ko so Korejci takrat skušali preprečiti, da bi film prišel v kinodvorane, se je zdelo, da so popolnoma brez smisla za humor. Se je pa ta slika povsem obrnila, ko so lani, v sklopu proslav ob 70. obletnici osvoboditve korejskega polotoka izpod japonskega jarma, na nastop v Pjongjang povabili slovensko zasedbo Laibach, menda sploh prvo tujo glasbeno skupino, ki je dotlej nastopila v tej državi. So s tem hoteli pokazati, da je njihov humor celo nekaj stopničk pred zahodnjaškim? Kakorkoli že, zaradi koncerta sta tako Severna Koreja kot Laibach naredila genialen vtis.

V ponedeljek, 9. maja, na dan, ko »rdečkarska« Ljubljana praznuje zmago nad fašizmom in preostala Evropa dan nekakšnega evropskega povezovanja, je zasedba Laibach del repertoarja iz Koreje, s katerim je zadnje čase gostovala po Evropi, predstavila še v povsem napolnjeni Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Saj veste, tam, kjer nas po navadi dolgočasijo z najrazličnejšimi duhamornimi državnimi proslavami. Uvodne skladbe

Smrt za smrt, Ti, ki izzivaš, Now you will pay, The great divide, Eurovision ... so bile, sploh v luči dogodkov zadnjih let, ki Evropo bolj delijo kot povezujejo, pravzaprav kot napisane za to priložnost. Povsem so očarale tudi priredbe skladb Do-re-mi, Edelweiss, The hills are alive, Climb ev'ry mountain in My favourite things iz muzikala Moje pesmi, moje sanje, ki so jih izvedli ob projekcijah scen iz Kekca in severnokorejskih filmov, za katere se je pojavil vtis, da jih je posnel isti filmski studio.

Na polovici koncerta je z venčkom štirih skladb navdušil dvojec Silence, ki je Laibach spremljal v Severni Koreji in prav tako nastopil pred tamkajšnjim občinstvom. Začela sta z izvedbo verjetno severnokorejske klasike, nato pa sta se poklonila trem letos preminulim velikim umetnikom. Davidu Bowieju s skladbo This is not America, Princeu z When doves cry in Tomažu Pandurju s skladbo Electricity. Po ganljivem nastopu je spet zaropotalo v industrijskih ritmih Laibacha, med drugim v skladbah We are millions and millions are one, Life is Life, pa himne žvižgačev Whistleblowers, vse do zaključne Each man kills the thing love, ki so jo posneli za gledališko predstavo The Dark Age.

Vzemimo tezo, ki nam jo o Severni Koreji ponavadi ponujajo zahodni dokumentarci, da gre za državo, v kateri oblast svoje ljudstvo vseskozi svari pred zahodnjaško dekadenco in grožnjami. Ja, Laibach je verjetno zadnji bend, za katerega bi pomislili, da lahko ovrže take stereotipe. Zato bomo o tem, ali je šlo ob njegovem nastopu v Pjongjangu za še eno antizahodnjaško propagandno akcijo tamkajšnjih oblastnikov ali za kaj drugega, morebiti več izvedeli v dokumentarcu Liberation Day o tem podvigu. Ne glede na politične, marketinške ali kakšne tretje vzgibe pa je jasno, da so Korejci lani in mi v ponedeljek uživali v vrhunskem koncertnem spektaklu.

[Pisma bralcev](mailto:pisma@mladina.si) pošljite na naslov [pisma@mladina.si](mailto:pisma@mladina.si). Minimalni pogoj za objavo je podpis z imenom in priimkom ter naslov. Slednji ne bo javno objavljen.